**TOVERI**
**(THE COMRADE)**

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

# *Suomen porvarit ja noskelaiset Työv.-puolueen kimpussa*

Työmies kirjoittaa:

Tukholman kirjeenvaihtajamme lähettämä kaapelisanoma kertoi, että Suomen porvaristo on nyt alottanut taas yleisen hyökkäyksen Suomen Sosialistista Työväenpuoluetta vastaan. Puolueen toimitsijat ja sanomalehdet ovat porvariston hyökkäyksen kohteena.

Suomen porvaristo on osoittanut kyllin hyvin tietävänsä, että Sosialistien Työväenpuolue on Suomen työväestön taistelujärjestö. Se on käynyt selville jo heti puolueen perustamisesta asti. Puolueen perustavan kokouksen jäsenet vangittiin — sosialidemokraattisen puolueen sanomalehdistön porvaristoa siihen yllyttäessä ja sitte jälkeenpäin sen johdosta krokodiilinkyyneleitä vuodattaessa. Sosialistisen Työväenpuolueen sanomalehtiä on lakkautettu vähän päästä. Toimittajia on teljetty kuuluisiin valko-Suomen vankiloihin. Suomen Työmies, puolueen pää-äänenkannattaja ei saanut ilmestymispaikassaan, Helsingissä, painatuspaikkaa. Sosialidemokraatti kieltäytyi lehteä myöskin painamasta — vaikka sen kirjapaino, samoin kuin kaikki muutkin sosialidemokraattien hallussa oleva omaisuus on Suomen työväestön kokoomaa. Tästä johtui se, että Suomen Työmiestä on nyt täytynyt painattaa Tampereella.

Mutta porvariston hyökkäys ja sosialidemokraattien kätyröimiset lujittavat vain Sosialistisen Työväenpuolueen asemaa. Ne kokoovat laajat työläisten joukot yhä kiinteämmin tämän oman puolueensa lipun ympärille. Sitä osottavat tiedot sieltä.

Mutta tämä taistelu vaatii varoja.

Suomen Työmies on ryhtynyt hommaamaan itselleen omaa taloa ja kirjapainoa Helsingistä, niin ettei porvariston ja niiden apureitten sosialidemokraattien vehkeily voisi estää lehden ilmestymistä. Tämän johdosta kirjoittaa Suomen Työmiehen liikkeenhoitaja toveri Halme meille m. m. seuraavaa:

"Tässä suunnittelussa uskoo lehti sekä lehteä kustantava yhtiö voivansa luottaa Suomen proletariaatin myötätuntoon, kun samalla olemme vakuutetut, että suomalaiset toverit kaikkialla maailmassa ovat mukanamme tässä taloudellisessa taistelussa niitä valkeita voimia vastaan, jotka eivät salli meidän päätämme nostaa siitä suosta johon meidät painettiin 1918. Suomen proletariaatti tuntee mitä suurinta kiitollisuutta amerikalaisia tovereita kohtaan siitä miljoonanmarkan lahjasta ja uskoo, että sikäläiset toverit tietävät sen tulevan parhaimmalla tavalla käytetyksi poljettujen ja sorrettujen toveriemme auttamiseksi. Ne lukuisat tervehdykset, jotka lehdessämme julaistiin, niin vapaudessa kuin vankiloissakin olevilta tovereiltamme, ovat todisteena, että me olemme yhtä ... Me vapaat .. olemme valmiit astumaan toveriemme tilalle, saadaksemme ne vapauteen, Suomen Työmieslehti tulee maamme köyhälistön vapaustaistelussa eturintamalla ottelemaan, tietäen maamme luokkatietoisen proletariaatin olevan takanaan, samoin kun se uskoo amerikalaisten toverien olevan mukanamme."

Toisessa kirjeessä sanoo toveri Halme m. m. seuraavaa:

"Koneita ryhdymme tilaamaan heti. Raha tekee kiusaa, vaan koetamme koota kaikki voimat, sillä ammatillisesti järjestyneet liitot ovat puolellamme ....Varoja kun ei ole entisiä, on alku vielä vaikeaa. Toverit Lännellä, ojentakaa toverillinen kätenne... Vaikeuksia on edessämme ja niitä lisätään, vaan se lisää uskoamme."

"Emme tahdo pyytää teiltä avustuksen muodossa, se olisi liian paljon, sillä te olette antaneet ja uhranneet ja tulevat ne varat käytettäväksi määräystenne mukaan. Mutta esityksemme on, saada teiltä lainaa, teiltä kaikilta toverijärjestöiltä ja yhtymiltä Amerikan mantereella olevilta suomalaisilta proletaaritovereilta. Pienikin lainaavustus on hyvä, sillä 2 miljoonan kokoamien on meille äkkipikaa raskas, meille, jotka olemme lyödyt ja alaspainettuna. Mutta me tulemme nousemaan ja voimme uudelleen koota monimiljoonaisen omaisuuden kuten Sirkuskatu 3 (Sosialidemokraatti) joka meiltä on ryöstetty."

Edelläolevassa puhutaan lainasta. Tästä liikepuolesta, osakkeiden myynnistä y. m. tulee meidän liikkeenhoitajamme tässä lehdessä tuonnempana tekemään selvää mutta nyt haluamme kiinnittää kaikien Amerikan suomalaisten punikkien huomiota seuraavaan:

Kun on todennäköistä, ettei mitään uutta laajatekoisempaa keräystä voida nyt aivan heti toimittaa, kun punaorpojen avustaminenkin on parhaillaan käsillä, niin on olemassa kuitenkin yksi keino, jossa voimme Suomen toverien kipeimpään hätään varoja saada. Se ei ole uusi keräys, vaan entisten vielä loppumattoman keräyksen kunnollinen ja reipas loppuspurtti.

*Se miljoonanmarkan keräys.*

Järjestömme edustajakokous päätti että miljoonanmarkan keräys lopetetaan läheisessä tulevaisuudessa.

Toverit! Vastatkaamme Suomen porvaristolle ja niitä hännysteleville sosialidemokraateille niiden hyökätessä Sosialistisen Työväenpuolueen kimppuun. Vastatkaamme tässä miljoonanmarkan loppuryntäyksessä.

*Ottakoon jokainen osasto- jo, kainen toveri suorittaakseen viipymättä osansa!*

*Ryhdyttäköön jokaisessa osastossa viipymättä tähän loppuryntäykseen!*

## TYÖVÄEN OMA VALTA JA TYÖKURI

Kapitalismin kriisi ilmenee m. m. siten, että työkuri höltyy. Lopulta syntyy sellainen tilanne, jolloin työstä "ei tule mitään", kuten kapitalismi sanoo uhaten sulkea putiikkinsa. Niin kävi Venäjällä kesällä 1917 ja niin kävi Unkarissakin. Prof. Varga kertoo, että kun sitten tuli työväen oma valta, vaikutti tämä höltymisprosessi edelleen, niin että työn tuottavaisuus kovin aleni.

Mutta pian tarttui työväki itse asiaan. Ja julisti velvollisuudeksi tuotannon kohottamisen. Ja missä oli hyvin järjestynyt työväki, voitettiin kriisi nopeasti. Suurin pula oli urakkapalkan lakkauttaminen. Järjestettiin vain kolme palkkaluokkaa: ammattitaidottomat, puolitaitoiset ja ammattimiehet. Alinpalkkaisten palkkoja kohotettiin tuntuvimmin. Mutta kun työnteko aleni, heräsi urakkapalkka-ajatus uudelleen. Ja se otettiinkin väliaikaisesti käytäntöön. Prof. Varga huomauttaa, että suurikin erotus rahapalkoissa ei niissä oloissa merkitse huomattavaa eroa elintasossa. Kun yhteiskunta hommaa elintarpeet määrähintaan, saa kukin osansa palkallaan. Ja mitä tiukemmin salakauppa ja julkinen vapaakauppa on rajoitettu, sitä vähemmän tekee rahapalkalla. Ja luontaisetuja jaettaessa on kohtuullista, että ylityöstä ja suuresta ennätyksestä, joka merkitsee voiman kulutusta, annetaan jonkun verran ruokaa. Huomattava on, ja tietoisempain työläisten kesken ei palkkatasaus vaikuttanut mitään tuotannon alennusta. Ja muutenkin ennätti Unkarin työväenvalta lyhyenä aikana näyttää, että työkuri pian palaa omassa työssä.

Kurinpitokeinoja, joilla työkuria luotiin, oli Unkarissa: työpaikkaneuvoston varoitus, mustalle taululle merkitseminen, toiseen työhön siirtäminen, etujen vähentäminen, työstä tai ammattiyhdistyksestä erottaminen. Paras tekijä oli kuitenkin työväen toverikunnan henki, se nöyryytti kujeilijat.

Sopii mainita, että kun eräässä suomalaisessa työpaikassa Neuvosto-Venäjällä pari poikaa kieltäytyi työstä, otettiin asia esille työväen kokouksessa. Kuultuaan toimitsijain selostuksen ja poikain lausunnot, vaati kokous ehdottomasti niiden erottamista. Vain vakavalla vetoamisella sai toimitsija muutetuksi tuomion ehdollisekksi. Ja pojat paransivat tapansa.

## KANSAINVÄLINEN VELJEYS JA VALLANKUMOUS

Henri Barbusse on osottanut Saksan ja koko maailman köyhälistö-nuorisolle seuraavan kirjeen:

Rakkaat toverit.

Olen onnellinen tarjoamastanne tilaisuudesta, saadessani taas kin ilmaista ajatukseni välittömästi ja sydämmellisesti, saadessani liittää itseni hartain ja veljellisin sitein Teihin ja koko maailman kommunistisiin nuorisotovereihin. Intohimoisella suuttumuksella, joka tunne minusta ei milloinkaan tule heikentymään, ojennan Teille täten vieläkin vastalauseen militarismin vitsausta vastaan, jolle Te olette julistaneet sodan, ja jonka Te ja toverinne varmasti tulette kerran kukistamaan.

Ne teistä, jotka ovat olleet sodassa ja olette seisoneet synkillä ja likaisilla taistelutantereilla ranskalaisissa univormuissa olleita, ehkä minuakin vastassa, tietävät hyvin, ettei yksinkertaisilla sotilailla milloinkaan ole ollut sydämessään tosi vihaa heitä vastaan viskatuita sotilaita kohtaan. Vain suuret herrat valtiomiehistä upseereihin, palkattuihin asianajajiin ja vihan ammatikseen tehneiden sanomalehtimiehiin saakka, — he ovat lietsoneet aseissa oleviin kansoihin taisteluhenkeä tai kauhua. Nämä tunteet olivat vain pinnalla ja ovat useasti sortuneet kuten aseet välttämättömästi putosivat käsistä, kun me havaitsimme vihollisissa ver taisemme.

Kolme kuukautta sitten olemme me perustaneet Genfissä "Entisten soturien" (Anciens Combattants) Internationalen. Tapasin siellä saksalaisia tovereita. Istuntojen välillä, kun me määrittelimme entisten pelastuneiden ja sodan kestäneiden soturien uskontunnustusta ja silloin seurasimme sodan ideaa aina sen syntysijaan, kapitalismiin saakka olen useasti puhunut niiden tovereittemme kanssa sodasta, jotka taistelivat piikkilanka-aidakkeiden toisella puolella. He ovat toistaneet minulle kaikki heille lausutut sanat, joilla heitä koetettiin kiihoittaa ja tuskallista sekä kaameata on todeta, että niin puolella kun toisellakin käytettiin erotuksetta samoja todistuskeinoja, samoja tökeröitä rikkiviisauksia. Kun Teidän shovinistit ja suursaksalaiset selittävät teille, että kansojen veljestyminen on utopiaa niin kauan kuin Ranska kykenee vielä taistelemaan, vakuuttivat meille meikäläiset shovinistit ja nationalistit että jokainen ihmisunelma on pahasta niin kauan, kuin Saksan kansa, tuo ryövärikansa, kantaisi aseita. Meille vakuutettiin hetkinä, jolloin teillekin vakuuteltiin, että vihollismaat vaanivat vain noita "unelmia" ja noita "tuuditteluja" oikeudenmukaisuudesta ja veljestymisestä, jotka voisivat levitä, saadakseen niistä hyötyä. Kun meille toistettiin näitä, niin omituisen samanlaisia niin toistensa näköisiä halpamaisia lauseita, emme voineet olla vapisematta vihasta ja tämä ei kuitenkaan ihmetyttänyt meitä. Noudatettu taktiikka on aina yhtä ja samaa. Se on yksipuolista ja tökeröä.

Mutta ajat ovat muuttuneet. Niin pelottava ja traagillinen kuin muisto sodasta onkin, pieni, surullinen valonvälke pilkistäytyy siitä esille. Tämä valo osoittaa yhdenmukaisuuksia, jossa sellaisia ei huomattukaan ja se ilmaisee päivänvaloon äärettömiä eroavaisuksia keskellä vielä onnellisesti yhdistyneitä kokonaisuuksia. Maanjäristys on järkyttänyt tämän yhteiskunnan perusmuureja. Kysymme itseltämme, miksi on meidän annettu toimia niin kuin on toimittu, minkä hyväksi ja mihin tarkoitukseen. Te kysytte itseltänne samaa. Pyrkimyksemme nousevat yhdessä samaan suuntaan yli tuhatvuotisten riitaisuuksien ja uusi ja tällä kerralla lopullinen ihmiskunnan ero valmistautuu. Nyt kaivetaan hautaa eikä mikään tulevaisuudessa tule sitä enää milloinkaan täyttämään. Se on yhtenäinen virta, joka vapautuu kahleistaan ja joka lannistaa ja jolla tulee olemaan historiallista voimaa.

Maailma on huonosti rakennettu ja se ei voinut elää niissä puitteissa, joihin vanha yhteiskuntajärjestelmä oli sen velvoittanut, kuin epämuodostumaan, kuin kalvavan taudin. Se on jälleen rakennustyössä yksimielisenä niin monien kanssa, työssä joka huolimatta kaikesta tarkastelusta ja kaikesta parjauksesta on viisasta ja järkevää.

Vähitellen kehittyy tuosta uudesta hengestä uusi yhteinen laki, jossa suuret mullistukset eivät enää voi löytää paikkaa. Vallankumous, jonka ideaa Te tietoisesti pidätte vireillä, tähtää järkeen ja oikeuteen. Saksan kansa ei saa kadottaa näköpiiristään näitä suuria historiallisia ajankohtia. Tällä hetkellä tehdään työtä sen keskuudessa, pitämällä mielessä sodan seurausten aiheuttamaa vihaa ja kostoa. Varmasti Saksan kansa on tuomittu kärsimään ankaran iskun, sen entisten vihollisten vaatimusten johdosta; mutta oikea tapa kiinnittää huomionsa hirvittävään tulevaisuuskysymykseen ei ole johdattaa sotavallat toisiansa vastaan ja pyrkiä sammuttamaan kostoa toisella kostolla, kuin barbaarit ja lapset. Siitä olisi seurauksena vain ijänikuinen sekasorron ja teurastuksen synty ja alinomaan rotujen uusi verivirta. Meidän kaikkien täytyy olla tietoisia, ettei vuonna 1918 ollut voittajaa eikä voitettua, kuten luullaan, vaan että todellisuudessa ovat olleet kaikki kansat kaikki halvimmatkin sotamiehet, kävivätkö he sitten missä univormuissa tahansa, sodan uhreja ja että ne, jäätyään elämään tuntevat kaikki samassa määrin ruumiissaan ja kohtalossaan tuskaa ja rappeutumista. Tämä on häpäisevä totuus ja se tekee mahdolliseksi uneksia jonkunlaista ratkaisua ja sen toteuttamista vallankumoukselliseissa, kaikki käsittävässä oikeudenmukaisuudessa, joka tulee olemaan hyvä ja oikea. Toverini, puristan veljellisesti kättänne suunnaten katseenne tulevaisuutta kohden.

# *Tuplajuun jäsenille ja Industrialistin Kannatusrenkaille*

Ehdottomasti järkevin työ mitä S. S. Järjestö on tehnyt kymmenen vuoden aikana oli ero Amerikan Sosialistipuolueesta. Ja ehdottomasti järkevä leikkaus olisi suomalaisille tuplajuun jäsenille ja Industrialistin Kannatusrenkaille ero I. W. W. liitosta. — Hst! — elä kuumene, "fellow worker"! Vilkaise vähän edemmäksi. Nyt ei juttele mikään professionaali teoreetikko, karttojen piirustaja, tai leipäpaikan tavoittelija. Nyt juttelee vanha taimari. Kokemus puhuu selvää kieltä, joskin toisinaan katkeraa. Kolmetoista vuotta punainen kortti taskussa ja enimmän ajasta työmaalla, Lännen tukkikämpillä, luulisi painavan sen verran, ettei heti lurjukseksi tuomittaisi, vaikka jonkun kokemuksen kautta saavutetun havainnon ilmottaakin.

Syy, miksi tuplajuun ja Industrialistin kannatusrenkaan jäsenille ehdotan jättämään ison W:n, on jotenkin sama kuin oli S. S. Järjestölle. Olemme joutuneet tukemaan ja raskaamman jälkeen imettämään 16 vuoden vanhaa "peipiä", joka ei meinaa ruveta kävelemään. Erottuamme I. W. W. liitosta, voisimme käyttää kaikki varamme itsemme kehittämiseen tai paremmin sanoen huviksemme, jota Industrialistin Kannatusrenkaiden touhut ovat todellisuudessa olleetkin, samoin kuin S. S. Järjestön osastojen "politiikkatanssit", joissa olin mukana toistakymmentä vuotta sitten.

Eikö olekin, toverit, ilkeän rohkea esitys näinkin punaiselta pojalta? Varmaankin vaaditte tähän selvitystä. No, tässä olisi aluksi.

**Perustelut:**

I. W. W. liiton alkuperäiset synnyttäjät eivät lasta mailman itsevaltiuskruunun perilliseksi tuoneet — ei vallankumoukseenkaan nähden. He perustivat sanotun liiton salakuljetuslaitokseksi, äidille avuksi, koska äiti oli samassa asemassa silloin kuin poika on nyt. Nimittäin ei löytänyt vallankumousaatteelle markkinoita amerikalaissyntyisen työväen keskuudessa.

Eikö tässä ole jo kyllin esitetty peruste. Olemme 16 vuotta kylväneet samaa siementä, samaan peltoon, saamatta satoa. Urhoollinen farmari! Mutta tyhmä. — Olemme jotain saaneet aikaan, voi joku joukostamme hihkasta. Reformeja! — Niin, siinäpä se on raja-aita, mihin saakka voimme amerikalaissyntyisen työnorjan viedä. Siitä eteenpäin hän ei käsitä. Ja nämä reformit ovat tuottaneet päinvastaisia tuloksia kuin me "punaiset" kuvittelimme. Ne ovat tuottaneet taantumusta. Lännen koko suuri taisteluarena todistaa minun puhuvan totta. Muistamme sen innokkaan toiminnanajan vv. 1916—18 Washingtonissa, Idahossa ja muualla. Kaikki edistysmielisemmät ainekset kannattivat taisteluamme kahdeksan tunnin työpäivän ja paremmien palkkojen puolesta. Eloa oli toiminnassa, uhraantuvaisuutta pojissa. 18,000 jäsentä oli Seattlen tukkityöläisten osastossa, kantofarmarien poikiakin. Ulkomaalaisia on aina ollut selkäranka I. W. W. liitossa eli noin 99 jokaisesta sadasta. Onhan liittoon joskus tipahtanut "Bilikin", mutta useimmiten "liikatuotantona" joltakin professionaalialalta. Tällaiset useinkin kielitaitonsa ja henkisten kykyjensä perusteella ovat käyneet tienaamassa pienet matkarahat.

Missä on nyt tuo mahtava jäsenistö? Enemmistö on samoilla kämpillä kuin ennenkin, mutta eivät uskalla puhua I. W. W. liitosta mitään. He ovat saaneet ne reformit, mitkä he käsittävät oikeutetuiksi ja ne jäsenet, jotka ovat nähneet pitemmälle, ovat joutuneet mustalle listalle ja ajettu hajalleen kuin akanat tuuleen. Työnjohtaja on sanonut "valkoisille" miehille, että tuplajuu on laiton järjestö ja he eivät mitenkään voi käsittää, että vallankumouksellinen työläisten järjestö ei voi olla "laillinen".

Me ulkomaalaiset olemme joutuneet pystyssä pitämään liikettä, mikä on edellä ajasta "jänkkiproletaareihin" nähden. Toisin sanoen olemme samassa asemassa kuin on lääkäri, jonka potilas kieltäytyy ottamasta lääkettä, jonka lääkäri vakuuttaa ainoaksi oikeaksi mikä hänet voi parantaa. Sairas ei ota lääkettä sen tähden kuin sen on sanottu sisältävän myrkkyä. Vasta viimeisessä hädässä se kelpaa hänelle kun ei ole enään mitään toivoa jälellä. Olisiko rikos, jos lääkäri antaisi toisenlaisen nimen samalle lääkkeelle ja saisi potilaan siten nauttimaan sitä? — Paul Miller lausuu runossaan "Vallankumouksen äiti": — Kaikki on minun lapsiani — jotka ensin ovat vallankumouksellisia ja sitten vasta ihmisiä."

Onhan meillä lännen "lokareilla" kyllin kokemusta tiedon levittämisessä. Olemme kantaneet tonnittain "luvatonta" kirjallisuutta työmaille. Olisi ollut parempi jos olisimme vieneet niput heti toilettiin, sillä ei niitä kukaan "valkoinen" mies viitsi lukea kun huomaa niiden alkuperän. Olemme uhranneet työvoimamme tuhansia päiviä kirjallisuuden levittämiseen, josta ei ole ollut vähintäkään hyötyä. Olemme uhranneet kymmeniä tuhansia työpäiviä "lailliseen" puolustukseen, josta olemme toivoneet olevan edes propagandahyödyn lakihuoneissa olijoille ja lehtiemme lukijoille. Tässäkin olemme pettyneet. Etevät, palkatut lakimiehet ovat koettaneet pestä syytetyt sekä koko järjestön niin valkeaksi kuin on ollut suinkin mahdollista. Ja puolustuspuheensa lopussa lakimies ei ole löytänyt plenintäkään punapilkkua reformien joukosta. Porvarillisten sanomalehtien raportterit ovat vääristelleet nekin vähät seikat, mitkä olisivat olleet eduksi propagandatyölle.

Tässä siis olemme. Vieläkö jatkamme tätä Saarijärven Paavon hommaa? Minä puolestani astun lomalle. Luulen siihen olevani oikeudettu, koska tulokset ovat todistaneet, että on olemassa varma syy miksi ei amerikalainen työläinen ole voinut seurata aikaansa, samoin kuin täytyy olla määrätty syy, miksi ja milloin he ovat valmiit käsittämään mailman elämää samalta tasanteelta kuin me, heidän halveksimansa ulkomaalaiset.

Ehkäpä heille on paras aivojen rastaus: lisää sotia, enemmän paniikkia, pitempiä ateriain välejä, tiuhempaan kuularuiskuja tehtaiden ympärillä y. m. "kulttuuria". Jonkunlaista eteenpäin pukkausta heidän täytyy saada.

En lähde, tuplajuun pojat, joukostanne minään hajoitusmestarina, enkä ristolaisena suursuuntamestarina. Astun syrjään levähtämään "hyödyttömästä" työstä. Kun tapaatte, voitte siis vapaasti kutsua "sissoriksi", jos tietonne sen takaa. Olisin julkaissut tämän hyvästijätön "Industrialistissa", mutta siellähän on jyrkkä suuntasensuuri käynnissä, ja bolshevikitkin ovat lehden mielestä jo suurporvareita. Kuinka tämä "asiaton" suunta olisi siis lehdessä läpäissyt.

Eurekassa, Calif., Mikko Törmä, Tervo y. m. minun lukuisat tunnetut nimeni Washingtonin, Oregonin ja Californian mustalista kämpillä.

✣

Koska tapamme on antaa tilaa lehdessä erilaisille katsomuksille, niin pidimme oikeana antaa tilaa ylläolevallekin kirjotukselle, vaikkakaan emme kaikissa kohdissa voi olla samaa mieltä kirjottajan kanssa.

Toim.

# *Yleisvenäläisen neuvostokongressin julistus*

Työläisten, talonpoikain, puna-armeijalaisten ja kasakkain Neuvostojen kahdeksas Edustajakokous onnittlee kaikkia Tasavallan työtätekeviä suuren voiton johdosta, joka on saavutettu työväenluokan vihollisista ja pitää Edustajakokous velvollisuutenaan tuoda ilmi kiitollisuutensa kaikkien niiden palveluksista, jotka hikeä ja verta vuodattaen raskaasti raataen kärsivällisesti, miehekkäästi ja itseuhrautuvasti ovat auttaneet yhteisen voiton saavuttamisessa.

Punaiset sotilaat — Venäjän työläisten ja talonpoikien lapset, herkeämättömissä taisteluissa lukuisia vihollisia vastaan kaikilla rintamilla, te olette osoittaneet ihmeellistä rohkeutta ja sankarillisuutta, jota ei koskaan tule kapitalismin ikeestä vapautunut unohtamaan. Usein ollen saamatta osittain vaille vaatetusta, kärsien väsymystä, kestäen vuoroa vaihtamatta, olette te kulkeneet eteenpäin, sillä työtätekeväin Tasavalta oli uskonut teidän käsiinne kohtalonsa ja valtuutti teidät hankkimaan voiton. Meidän vihollisemme olivat hyvin aseistetut, hyvin puetut, varustetut kaikilla välttämättömillä tarpeilla: heidät varustivat ylenmäärin varastoistaan eri maiden pohatat ja kapitalistit, jotka tahtoivat orjuuttaa työtätekevän Venäjän hetkellä, jolloin köyhä ja raastettu maamme voi ainoastaan osittain vaatettaa puolustajiaan.

Te kestitte kärsivällisesti kaikki puutteet, ymmärtäen hyvin, että teidän kärsimyksiinne ei ollut syyssä köyhä Venäjä, vaan ne rikkaat maailman saalistajarosvot, jotka kohottivat meitä vastaan aseensa.

Ylistys teille, Venäjän Tasavallan uskollisille pojille, jotka annoitte voimanne ja elämänne maamme olemassaolon vaikeimpina hetkinä!

Työläistoverit, vallankumouksen kolme vuotta ovat olleet teille kärsimysten ja puutteiden vuosia. Te olette näinä vuosina kärsineet nälkää enemmän kuin koskaan ennen, mutta nälkä ei voinut pakoittaa teitä polvistumaan kapitalismin edessä, ei voinut pakoittaa kääntymään teitä takaisin, ei voinut horjuttaa teidän uskoanne proletariaatin valtaan ja siihen, että ainoastaan tämä valta voi viedä maan ennenkuulumattomista kärsimyksistä vihdoin parempiin oloihin. Vallankumouksen punainen lippu ei pudonnut teidän känsäisistä kouristanne. Valmistaen punaiselle rintamalle aseita ja vaatteita, antaen kaikki sille, turvasitte te voiton valkokaartilaisten voimien yli.

Ylistys sille luokalle, joka kärsii nälkää, vuodattaa vertaan rintamilla ja samaan aikaan innosti toisia taisteluun, henkevöitti alhaissieluisia, kohotti epätoivoon joutuneitten rohkeutta ja rankaisi säälimättä pettureita ja työläisten ja talonpoikien asian kavaltajia!

Maan muokkaajat! Toverit, talonpojat! Punainen armeija ei olisi voinut voittaa, kaupungin työläiset olisivat menehtyneet nälästä, teollisuus olisi maassa kuollut, jos teidän pienten viljavarastojenne liikamäärät eivät olisi tulleet työläis- ja talonpoikaisvaltiolle. Talonpoikien enemmistö on myötätuntoisesti luovuttanut viljamäärästään omalle valtiovallalleen ja rehellisesti täyttänyt velvollisuutensa Tasavallan edessä. Se on ymmärtänyt, että antaessaan viljaa punaisen armeijan tarpeiksi, punaisten rintaman turvaamiseksi, ruokkii se omia poikiaan, jotka puolustivat maata suurtilanomistajia ja kapitalisteja vastaan. Viljaa lainaksi antaminen omalle hallitukselleen teollisuuden kohottamisen hyväksi, merkitsee itsensä auttamista, välttämättömien tarvikkeidensa valmistamisen turvaamista lähivuosina tehtaissa. Työtätekevä talonpoikaisväestö on täyttänyt velvollisuutensa vaikka jokainen maanmuokkaaja tietää hyvin, kuinka kalliisti hän liian viljapuudan voi hankkia, kuinka vaikeata on rappeutuneen talouden vuoksi työskennellä.

Venäjän työtätekevä väestö! Näinä kolmena suurien puutteiden, veristen uhrien vuosina, te taistelitte itsellenne oikeuden ryhtyä rauhalliseen, hyvinvointia tuottavaan työhön. Antakaamme tälle työlle kaikki voimamme! Älköön olko meidän Neuvostomaassamme ainuattakaan ihmistä, joka kykenisi työhön, mutta ei työskentelisi! Älköön ainoakaan kone seisoko toimettomana. Älköön jääkö kylvämättömäksi ainoakaan kylvökuntoinen desjatiina maata!

Me tulemme suurella huolellisuudella suhtautumaan kansan omaisuuteen, muistaen, että nyt on Venäjällä ainoastaan yhteinen omaisuus — työläisten ja talonpoikien omaisuusvarasto. Kaksinkertaistuttakaamme ponnistuksemme ja silloin emme jää palkitsematta. Vielä vuosi, jos me vain ponnistamme kaikki voimamme, niin me tulemme elämään lämpimissä, valoisissa asunnoissa, vielä kaksi, kolme vuotta ja me saamme meidän rautatiemme täyteen kuntoon ja panemme käyntiin maan kaikki tehtaat. Vielä kolme — neljä vuotta, ja tasavallassamme ei tule silloin olemaan huonosti puettuja kansalaisia, vielä viisi vuotta ja me lääkitsemme lopullisesti kaikki ne haavat, jotka sota on taloutemme iskenyt.

Työhön kaikki Venäjän työtätekevät! Kunnia ja ylistys sille tehtaalle, sille maataloussyntymälle, sille osastolle, työläiselle, joka ensimäiseksi saa tasavallan Työn Punaisen Lipun kunniamerkin menestyksellisestä taistelustaan nälkää ja puutteita vastaan.

Koltshakin, Denikinin, Judenitshin ja Wrangelin voittajat! Maan korkein hallinto, Yleisvenäläinen Neuvostojen Edustajakokous, kehoittaa teitä uuteen taisteluun, uusien voittojen saavuttamiseksi.

**Eläköön meidän voittomme työn rintamalla!**

# *Aluejärjestön asioita*

## PÖYTÄKIRJA

tehty S. S. Järjestön Californian aluetoimikunnan kokouksessa, W. Berkeleyssä, helmik. 7 p., 1921.

Saapuvilla olivat: V. Keskinen, R. Kosky, Lind ja allekirjottanut. Puhetta johti Keskinen.

Luettiin edellisen kokouksen pöytäkirja ja hyväksyttiin.

**Eurekan osastolta** oli saapunut kirje, jossa kieltäytyivät ottamasta vastaan kesäjuhlia toimintavoimien kaupungista poismuuton takia. Juhlia päätettiin tarjota Fort Braggin osastolle.

**Luettiin keskusvirastolta saapunut kirjelmä,** koskien Los Angelesin osaston leväperäisyyttä. Asiassa jäätiin odottavalle kannalle.

**Oregon-Washington aluetoimikunnan** tekemä ehdotus lentolehtien kustattamisesta hylättiin. Ehdotettiin sanomalehtien käyttöä lentolehtisten asemesta, sillä ne tulee paremmin luetuksi.

**Päätettiin vielä kerta** saada lännen luentokurssien luennoitsija, Y. Halonen, kiertämään alueellamme Astoriassa kurssien loputtua, ja jos maadollista, jo aluetoimikunnan iltamaan puhujaksi.

**Tov. Keskinen raportteerasi** hankkimistaan ohjelmanumeroista maalisk. 13 p:n iltamaan. Ohjelma hyväksyttiin painoon lähetettäväksi.

**Seuraava kokous** pidetään Berkeleyssä helmikuun 28 p., kello 7:30 illalla.

Kokouksen puolesta,
T. Kankkonen, kirjuri.

Olen tarkastanut ylläolevan pöytäkirjan ja oikeaksi huomannut.
R. Kosky.

# *Idästä*

## Raivaajan toimitukselle

Koska Raivaajan toimitus ei katsonut tarkotuksilleen sopivaksi julaista Norwoodin osaston lausuntoa, mikä oli aljottu vastaukseksi S. S. Järjestön edustajakokouksessa olleiden Massan alueen edustajain Raivaajassa julkaisemaan "manifestiin", lausumme me toimitukselle jyrkän paheksumisemme. Samalla kun te **salasitte lukijoiltanne** tämän julistuksen, leimasitte te sen hävyttömäksi "uhkauskirjeeksi" ja "masinakirjeeksi", mikä jo sellaisenaan osottaa, **miten vähän teillä on luottamusta demokratiaan, milloin se ei palvele teidän nurkkaharrastuksianne** — ja josta "demokratiasta" te olette niin suurta ääntä pitäneet. Jonkun yksityisen kirjottama **roskakirjotus** on teidän "demokratiallenne" kalliimpi **kuin osaston leimalla varustettu lausunto.** Te ette ole myöskään julaisseet osastomme virallisten uutistenkirjoittajain lähettämiä uutisia, mutta olette mielihyvällä antaneet tilaa osastomme päätöksiä vääristeleville "uutisille". Kuten tämäkin esimerkki osottaa, teidän "kansanvaltanne" on korkeintaan tavallista poroporvarillista "kansanvaltaa" ja vieläpä huonointa sorttia. Tämän perusteella lausuu Norwoodin osasto teille paheksumisensa.

Hyväksytty yksimielisesti Norwoodin osaston sääntömääräisessä kokouksessa helmik. 6 p:nä, 1921.

K:tta
W. Sointu,
O. E. Saari,
W. Kärki.
(Osaston valitsema komitea)
Osaston leima.

## Avoin kysymys

Onko tässä maassa syntynyt tämän maan kansalainen ilman että vanhemmat eivät ole hakeneet kansalaispapereita? — Tietämätön.

Kaikki Yhdysvalloissa syntyneet ovat kansalaisia ilman muuta. — Toim.

# *Red Lodge, Mont.*

**Kokouksasioita.** S. s. osastolla oli toinen kokouksensa torstaina, t. k. 10 p. Osanotto kokoukseen oli vilkasta, ja kaikki näyttivät olevan innostuneita toimintaan. Ei kenellään näyttänyt olevan sitä väsymyksen leimaa, mikä oli tavallista osastoissa viimeisinä aikoina, kun kuletettiin taantumuksellisen Sosialistipuolueen mukana. Sillä lailla, toverit! Kevätköön vaan alkanut innostus, niin pian voidaan näyttää mailmalle, että mekin tahdomme ja voimme olla mukana siinä joukossa, joka joskus on vielä mailman valloittava.

**Uusia jäseniä** mainitussa kokouksessa yhtyi osastoon neljä, nimittäin: Anna Hakola, Mary Peterson, Mikko Marttunen ja Geo. Carlson. Tervetuloa, toverit, joukkoomme! Muista hommista ei ole paljo mainitsemista, kun on toiminta vasta alussa. Osastotehtävien jakaminen kävi kun silmaa, kaikki tunsivat velvollisuutensa, ja kilvan otettiin tehtävät tarjottaessa vastaan.

**Ensimäiseksi tehtäväksemme** otettiin kukkailtaman pito, Suomen punaorpojen avustamiseksi. Iltama pannaan toimeen t. k. 19 p. ja tulot niistä lähetetään Suomen punaorpojen hyväksi. Toivottavasti silloin saapuu jokainen ajatteleva työläinen haalille ja uhraa jonkun rovon tämän asian hyväksi. Sillä ne punaorvot kärsivät siellä sen tähden, kun heidän vanhempansa kaatuivat taistelussa meidän ja koko ihmiskunnan hyvinvoinnin puolesta. Meidän velvollisuutemme on avustaa heitä järjestyneinä työläisinä, ja mielihyvällä myös sen velvollisuuden suoritammekin. Eikö niin? — No, jos olet kanssani yhtä mieltä, niin Workers haalilla tavataan t. k. 19 p. iltana. Tervetuloa, nuoret ja vanhat.

Mörökölli.